KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. januar 1998

om betinget godkendelse af den støtte, som Frankrig har til hensigt at yde til Société française de production

(meddelt under nummer K(1998) 230)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(98/466/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter i overensstemmelse med ovennævnte artikler at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

1. INDLEDNING

Nærværende beslutning er et resultat af Kommissionens beslutning ([2]) af 12. februar 1997 om at indlede proceduren i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2. Proceduren og nærværende beslutning vedrører støtte på 2 500 mio. FRF (379 mio. ECU) ([3]), herunder støtte til industriel omstrukturering på 1 200 mio. FRF (182 mio. ECU) og støtte til gældsomlægning på 1 300 mio. FRF (197 mio. ECU), som Frankrig har til hensigt at yde Société française de production (SFP). På tidspunktet for procedurens indledning godkendte Kommissionen i afventning af den fremlagte omstruktureringsplans iværksættelse og for at sikre SFP's overlevelse på kort sigt en redningsstøtte på 350 mio. FRF.

SFP leverer tekniske tjenesteydelser til radio- og tv-sektoren, navnlig til tv-produktionsselskaber. Da det statslige radio- og tv-selskab, ORTF, i 1974 blev opsplittet i flere selskaber, blev tv-produktionsaktiviteterne overført til et nyt selskab, SFP, medens transmissionsfunktionerne blev henlagt til flere andre selskaber. SFP opretholdt dog en beskyttet stilling på det franske radio- og tv-marked. For øjeblikket ejes SFP 100 % af staten.

Der blev åbnet for fri konkurrence i den franske radio- og tv-produktionssektor i 1986. SFP, der var dårligt rustet til at klare sig i den nye konkurrencesituation, oplevede en kraftig omsætningsnedgang og begyndte at få finansielle problemer. Siden er SFP's personale skåret betydeligt ned, fra 2 515 i 1985 til 996 ansatte ved udgangen af 1997. De tab, som SFP har haft siden 1986, er blevet dækket af staten og de andre statslige aktionærer. De franske myndigheder har med fire forskellige indgreb siden da udbetalt støtte til SFP til et beløb af 2 370 mio. FRF. Af dette beløb har Kommissionen godkendt støtte for et samlet beløb på 1 260 mio. FRF ved beslutninger af henholdsvis 27. februar og 25. marts 1992. Det resterende beløb på 1 110 mio. FRF var genstand for Kommissionens beslutning 97/238/EF ([4]) (indeholder nærmere oplysninger), en negativ beslutning hovedsageligt begrundet i den manglende omstruktureringsplan. De franske myndigheder forpligtede sig over for Kommissionen til straks at tilbagesøge den støtte, som er genstand for den negative beslutning (som nu med påløbne forfaldne renter beløber sig til 1 300 mio. FRF).

Den samlede støtte, der hidtil er ydet SFP, inklusive. den støtte til industriel omstrukturering, som er omhandlet i nærværende beslutning, beløber sig således til 3 570 mio. FRF (2 370 mio. FRF plus 1 200 mio. FRF) svarende til 541 mio. ECU.

([1]) EFT C 126 af 23. 4. 1997, s. 4.
([2]) Se fodnote 1.
([3]) 1 ECU = 6,6 FRF.
([4]) EFT L 95 af 10. 4. 1997, s. 19.

På det tidspunkt, hvor proceduren blev indledt, havde den franske regering til hensigt at privatisere selskabet gennem salg af SFP til de private virksomheder Images Télévision Internationale og Générale d'Images (ITI/GI). Overtagelsesvirksomhederne skulle dernæst iværksætte den omstrukturering, som støtten var beregnet på. I april 1997 viste det sig, at salget ikke ville finde sted. Den 24. november 1997 fremlagde de franske myndigheder en omstruktureringsplan for Kommissionen, der lignede den foregående, og som var udarbejdet af de virksomheder, der ønskede at overtage SFP, bortset fra, at privatiseringselementet nu ikke længere indgik i planen.

2. OMSTRUKTURERINGSPLANEN

2.1. Indhold

Den plan, der blev forelagt den 24. november 1997, er baseret såvel på en reduktion af SFP's driftsomkostninger, som på en forbedring af salgsfunktionen. Planen strækker sig fra den 1. januar 1998 til udgangen af år 2000. Nedenstående tabel viser konsekvenserne for omsætning, resultat samt fastansat og midlertidigt personale.

(Beløb i mio. FRF)

	1997	
Omsætning	501	
Andre produkter	134	
Produkter i alt	635	
Omkostninger i alt	820	[. . .] (*)
Resultat	– 185	
Fastansat personale	996	
Midlertidigt teknisk personale	123	
Personale i alt	1 119	

(*) I teksten til denne udgave, der er bestemt til offentliggørelse, er visse oplysninger udeladt i overensstemmelse med bestemmelserne vedrørende beskyttelse af forretningshemmeligheder.

Planen forudser balance i regnskaberne i år 2000 med et positivt resultat på 28 mio. FRF, svarende til en forrentning af egenkapitalen på 14 %. Egenkapitalen udtrykt i forhold til balancen forventes at være 32 %.

[...]

Den foreslåede plan forudsætter en indsats på de to største poster, nemlig eksterne udgifter og lønudgifter. SFP's omstrukturering skulle kunne mindske de eksterne udgifter gennem en bedre indkøbspolitik, en optimering af lageradministrationen og en nedbringelse af driftsudgifterne i forbindelse med strukturforenklingen. Lønudgifterne udgør den største andel af SFP's driftsudgifter. For at skabe balance må disse udgifter nødvendigvis nedbringes, hvilket såvel de potentielle overtagelsesvirksomheder som de franske myndigheder er enige om, idet sidstnævnte endog har skærpet planen på dette område. Det fastansatte personale skæres ned til ca. 450 personer. Det indebærer 566 fratrædelser og 20 nyansættelser. De 566 fratrædelser gennemføres ved følgende foranstaltninger:

— førtidspensionering af personer på 55 år og 2 måneder eller derover senest den 31. december 1998 (469 personer). Alt efter virksomhedens behov vil SFP give et vist antal personer under denne alder, men mindst 50 år pr. 31. december 1998, mulighed for at blive selvstændige eller en efterlønsordning. Denne gruppe omfatter 252 personer

— frivillig fratrædelse gennem tilskyndelsesforanstaltninger, navnlig med henblik på at blive selvstændige (55 personer)

— overgang til de midlertidige kontraktforhold, der gælder for forlystelsesbranchen (20)

— pensionering (12 personer)

— overførsel til den offentlige radio- og tv-sektor (10 personer, svarende til det årlige gennemsnit i perioden 1994 til 1996).

Udviklingen i antallet af fastansatte forventes at være som følger: 996 (januar 1998), 965 (juli 1998), 435 (januar 1999), 450 (juli 1999) og 450 (januar 2000).

Denne udvikling i antallet af fastansatte skal ses i forhold til en beskeden stigning i det midlertidigt ansatte tekniske personale, som stiger fra 123 i 1997 til 270 ved udgangen af år 2000.

De offentlige kanalers forpligtelse til indkøb hos SFP er allerede afskaffet for flere år siden. SFP skal derfor vinde sine ordrer i konkurrence med de øvrige radio- og tv-selskaber på markedet, og kan således ikke basere sin omsætning på et sådant system. Opretholdelsen af næsten samme omsætningsniveau mellem 1997 og 2000 på trods af denne situation og personalenedskæringerne skal opnås gennem følgende effektivitetsforbedrende foranstaltninger:

— styrkelse af salgsfunktionen (der oprettes en eneste salgsfunktion organiseret i overensstemmelse med de pågældende markeder; det er nødvendigt at privilegere og personalisere forbindelserne mellem SFP's salgschefer og kunderne; der gennemføres en forbedring af svarfristerne gennem en forenkling af procedurerne)

— forenkling af strukturerne, som skal tilpasses den nye mindre virksomhedsstørrelse (samling af planlægnings- og afviklingsfunktionerne, indførelse af edb i planlægningen, systematiske bestræbelser på at opnå den mest økonomiske tilrettelæggelse)

— mere enkel og motiverende arbejdstilrettelæggelse gennem arbejdstidsudligning og tilpasning af SFP's kompensationsordning.

Den større effektivitet skulle sætte det fastansatte personale i stand til at forbedre produktiviteten med mellem 12 og 15 % afhængig af de forskellige aktiviteter. Da radio- og tv-markedet er i vækst, navnlig på grund af en stigning i antallet af tv-kanaler og mange tv-kanalers større interne programproduktion, vil det reelt betyde en nedgang i SFP's markedsandel, hvis selskabets omsætning forbliver næsten stabil.

Den samlede støtte på 2 500 mio. FRF indeholder såvel et beløb til dækning af omstruktureringens omkostninger, som et beløb til gældsomlægningen. Der er foretaget en kontrol af, at støtten til gældsomlægningen svarer til det nye likviditetstilskud, som blev nødvendigt som følge af afviklingen af den tidligere gæld, [...].

2.2. **Sammenligning med den plan, der blev forelagt af ITI/GI**

En sammenligning med ITI/GI-planen, der oprindeligt blev forelagt for Kommissionen, og som er nærmere beskrevet i åbningsskrivelsen, viser, at der er stor lighed mellem de to planer. Begge planer er baseret på det samme støttebeløb til omstrukturering (1 200 mio. FRF) og det samme støttebeløb til gældsomlægning (1 300 mio. FRF). De økonomiske nøgletal, som fremgår af ovenstående tabel, og nøgletallene fra ITI/GI-planen, som forelagt i åbningsskrivelsen, fører til samme resultat:

— ITI/GI knyttede flere betingelser til deres plan. Den vigtigste betingelse, som frembyder en afvigelse, og som derfor fortjener nærmere opmærksomhed, var nedskæringen af fastansat personale og ophævelse af overenskomsten. Efter den nuværende plan skal personalet nedskæres endnu kraftigere (566 personer) end i den oprindelige plan (460 personer). Ophævelse af overenskomsten er nu ikke mere på tale, men er erstattet af et andet tilsvarende element med lignende virkning, nemlig arbejdstidsudligning og tilpasning af SFP's kompensationsordning

— i ITI/GI-planen indgik en omsætning på 600 mio. FRF i 1999, og en omsætning af samme karakter indgår i den nu anmeldte plan, nemlig 606 mio. FRF, efter korrektion for de forskellige definitioner, de to planer anvender for begrebet »omsætning«

— omkostningerne i tilknytning til den tidligere plan beløb sig til 590 mio. FRF i 1999, hvorimod ovennævnte omkostninger er en smule lavere, nemlig 578 mio. FRF.

3. **MODTAGNE BEMÆRKNINGER**

De franske myndigheder har ikke fremsat bemærkninger ved procedurens indledning. De har derimod besvaret et brev fra Kommissionen af den 2. december 1997 (ved brev af 5. december 1997) med angivelse af svar på de spørgsmål, der var blevet stillet i tilknytning til planen fra den 24. november 1997. Der blev i et brev af 23. december 1997 stillet yderligere spørgsmål, hvortil svarene blev modtaget den 8. januar 1998.

Klageren, som havde indsendt sin klage over støtten til SFP til Kommissionen ved brev af 7. april 1994, har i et brev af 20. maj 1997 fremsat sine bemærkninger til procedurens indledning. Klageren angiver, at ITI og GI den 31. marts 1997 trak deres tilbud tilbage, at Frankrig efterfølgende har udsat privatiseringsproceduren, og at det derfor ikke længere var relevant at fremsætte bemærkninger til den offentliggjorte plan over for Kommissionen.

Under henvisning til artikler i pressen vedrørende den omstruktureringsplan, der blev forelagt Kommissionen den 24. november 1997, stillede klageren efterfølgende i et brev af 19. december 1997 krav om at kunne fremsætte sine bemærkninger til den nuværende plan gennem en udvidelse af proceduren efter artikel 93, stk. 2.

Det skal bemærkes, at SFP's samarbejdsudvalg og de fagforeninger, der repræsenterer personalet, har henvendt sig til Kommissionen uden dog inden for procedurens frister at have fremsat bemærkninger, som kunne meddeles til de franske myndigheder for at få kendskab til deres holdning hertil.

4. **PROCEDUREN**

Den kendsgerning, at den nuværende omstruktureringsplan ikke mere formelt er baseret på den plan, der var udarbejdet af de private selskaber ITI/GI i tilknytning til deres tilbud om overtagelse af SFP, men nu indeholder en omstrukturering under de offentlige myndigheders ansvar, er ikke en omstændighed, der har virkning for støtten som beskrevet ovenfor. Det må konstateres, at den nye plan i al væsentlighed svarer til den oprindelige plan, den er endog mere drastisk på flere punkter.

Da den privatisering, der var forudset i forbindelse med procedurens indledning den 12. februar 1997, ikke ville være et væsentligt element i forbindelse med den endelige vurdering af virksomhedens levedygtighed, må det også i betragtning af traktatens artikel 222 konkluderes, at

der ikke er opstået nye elementer i forhold til procedurens indledning, hvorfor det ikke er nødvendigt at udvide proceduren, ligesom det endelige grundlag for afslutning af nævnte procedure ikke vil blive påvirket af denne ændring af planens omstændigheder.

5. VURDERING

Den pågældende finansiering, som er beskrevet i afsnit 1, og hvis forbindelse med SFP's omstruktureringsplan er beskrevet i afsnit 2, bør vurderes på baggrund af traktatens artikel 92, stk. 1, for at afgøre, om den udgør støtte. De statsmidler, der skal udbetales til virksomheden, kan ikke anses for at være en rentabel investering, da de aldrig vil skabe indtjening for virksomheden svarende til det betydelige beløb, der stilles til rådighed. Dette ville være uacceptabelt for en privat investor, der investerer under normale markedsøkonomiske vilkår ([1]).

Ifølge artikel 92, stk. 1, har kapitaltilførsel karakter af statsstøtte, når den ydes af en stat eller ved hjælp af statsmidler. Det påhviler Kommissionen at undersøge, om de påtænkte støtteforanstaltninger fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, og om de påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Disse betingelser er opfyldt i den pågældende sag for de to elementer, der indgår i det statslige indgreb: det finansielle bidrag til omstruktureringen på 1 200 mio. FRF og gældsomlægningen på 1 300 mio. FRF som led i en afvikling af gælden.

Støtteforanstaltningen risikerer at stille SFP i en bedre position med hensyn til salg af selskabets tjenesteydelser såvel i Frankrig, som i de øvrige medlemsstater og i de stater, der er part i EØS-aftalen. Støtteforanstaltningen risikerer at gøre det vanskeligere for de tjenesteydelser, der markedsføres af udenlandske radio- og tv-selskaber, at vinde fodfæste på det franske marked.

Støtten fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencen mellem medlemsstaterne. Der findes et europæisk marked for radio- og tv-produktioner med konkurrerende leverandører af tekniske tjenesteydelser. Konkurrencen er lige hård, hvad enten det drejer sig om produktion af integrerede radio- og tv-programmer eller kun om tilrådighedsstillelse af radio- og tv-hold eller studier. Et kendetegn for markedet er tilstedeværelsen af nogle få integrerede produktionsselskaber som SFP, som tilbyder alle tekniske faciliteter, og en mangfoldighed af specialiserede selskaber, som kun tilbyder et begrænset udvalg af tjenesteydelser. Det skal i denne henseende bemærkes, at SFP selv er til stede på de udenlandske markeder, samt at omstruktureringsplanen tilsigter at bevare denne tilstedeværelse. Kommissionen har ligeledes noteret sig, at klageren udøver sine aktiviteter såvel i Frankrig som i andre medlemsstater. Det skal i denne henseende bemærkes, at klageren, som har deltaget i proceduren efter traktatens artikel 93, stk. 2, ved flere lejligheder har gjort indsigelse dels efter offentliggørelsen af åbningsskrivelsen, dels efter oplysninger fremkommet i pressen.

Det skal endvidere bemærkes, at der findes et europæisk marked for tv- og film-produktioner. Markedet er præget af koproduktioner mellem europæiske producenter og transmission af tv-produktioner i andre lande end det land, hvor programmet er produceret. Netop dette aspekt er særligt relevant i forbindelse med det franske marked, da den franske regering fører en aktiv politik for at fremme udbredelsen af franske værker i andre lande.

Den pågældende støtteforanstaltning må derfor anses som støtte efter traktatens artikel 92, stk. 1.

6. VURDERING AF STØTTENS FORENELIGHED

Når først det er påvist, at den pågældende kapitaltilførsel har karakter af statsstøtte efter traktatens artikel 92, stk. 1, er det Kommissionens opgave at undersøge støttens forenelighed med fællesmarkedet i henhold til artikel 92, stk. 2 og 3.

Undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 2, og artikel 92, stk. 3, litra a) og b), kan ikke finde anvendelse i denne sag, da støtten hverken har til formål at fremme den økonomiske udvikling i dårligt stillede områder eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i Frankrigs økonomi.

Støtte til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven, jf. artikel 92, stk. 3, litra d), kan undtages fra forbuddet efter nævnte bestemmelse. Det må konstateres, at den pågældende støtte har til formål at sikre SFP's overlevelse, og at de franske myndigheder ikke har anført noget argument for, at den skulle have til formål at fremme kulturen og bevare kulturarven efter artikel 92, stk. 3, litra d). Kommissionen kan derfor kun undersøge støtten på baggrund af undtagelsesbestemmelsen i artikel 92, stk. 3, litra c), for støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene.

For at redegøre nærmere for vilkårene for anvendelsen af undtagelsesbestemmelsen i artikel 92, stk. 3, litra c), på kriseramte virksomheder har Kommissionen vedtaget EF-rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ([2]), som fastlægger en række kriterier, som støtten skal opfylde. Rammebestemmelserne skelner mellem støtte til redning og støtte til omstrukturering.

Omstruktureringsstøtte skal ifølge rammebestemmelserne opfylde følgende kriterier:

([1]) Offentlige myndigheders erhvervelse af kapitalinteresser i virksomhederne, EF-Bull. 9-1984 (jf. punkt 3.2 og 3.3 med hensyn til kriterier for skelnen mellem kapitaltilførsel med støtteelement og kapitaltilførsel uden støtteelement).

([2]) EFT C 368 af 23. 12. 1994, s. 12.

— støtten skal være knyttet til et levedygtigt omstrukturerings- eller saneringsprogram, som skal forelægges Kommissionen med alle de fornødne oplysninger, og som inden for et rimeligt tidsrum skal kunne gøre virksomheden levedygtig på længere sigt

— foranstaltningerne skal i videst muligt omfang begrænse de konkurrencefordrejende virkninger og være forenelige med den fælles interesse. De skal have en indvirkning på støttemodtagerens stilling på markedet, som i rimeligt omfang kan opveje støttens konkurrencefordrejende virkninger

— støtten skal være begrænset til det strengt nødvendige og stå i forhold til omkostningerne og fordelene ved omstruktureringen

— virksomheden skal gennemføre omstruktureringsplanen fuldstændigt og opfylde samtlige betingelser

— der skal føres tilsyn med omstruktureringsplanens gennemførelse og overholdelsen af betingelserne på basis af detaljerede årlige rapporter til Kommissionen.

6.1. **Levedygtighed**

Omstruktureringsplanens centrale elementer er nedbringelse af produktionsomkostningerne, især lønudgifterne, opnåelse af en realistisk budgetteret omsætning og tildeling af støtten. Det tidsrum på tre år, der påregnes for at opnå økonomisk balance i år 2000 med et positivt resultat på 28 mio. FRF, en forrentning af egenkapitalen på 14 % og et forhold mellem egenkapital og den samlede balancesum på 32 % er alle elementer, som må anses for rimelige. Sandsynligheden for, at der faktisk opnås vedvarende balance (således at levedygtigheden sikres på længere sigt), afhænger dels af hver foranstaltnings definitive og varige karakter, dels af samspillet mellem foranstaltningerne. En analyse af den betydelige samlede nedbringelse af omkostningerne mellem 1997 og 2000 på ca. 220 mio. FRF (svarende til 28 % af omkostningerne for 1997) viser, at denne nedbringelse opnås ved en nedbringelse af de forskellige udgiftskategorier. Den største kategori er lønudgifterne, som skal nedbringes med 130 mio. FRF mellem 1997 og 2000. Det skal ske dels gennem en nedskæring i fastansat personale fra 996 til 450 i år 2000, dels gennem større brug af midlertidigt ansat teknisk personale (fra 123 i 1997 til 270 i år 2000) som delvis erstatning for det fastansatte personale, da omkostningerne i forbindelse med midlertidigt ansat personale er mindre. Nedskæringerne betyder varige besparelser og bidrager således systematisk og definitivt til bedre fremtidige resultater.

En anden faktor, som viser de påtænkte foranstaltningers varige og sammenhængende karakter, er forholdet mellem lønudgifter og omsætningen, som ved planens afslutning vil befinde sig på normalniveauet for sektoren, når de 270 midlertidige kontrakter tages i betragtning (nemlig mellem 50 og 55 % for sammenlignelige selskaber, der leverer tekniske tjenesteydelser, f.eks. det franske selskab VCF).

Efter de franske myndigheders plan vil de samlede nedskæringer af fastansat og midlertidigt ansat personale samt ændringen i forholdet mellem de to kategorier efter den fastsatte tidsplan være afgørende elementer for virksomhedens levedygtighed, hvilket bekræftes af analysen af konsekvenserne af manglen på sådanne omstruktureringsforanstaltninger tidligere. Det skal endvidere understreges, at virksomhedens levedygtighed genoprettes gennem interne tiltag og ikke gennem forventede omsætningsstigninger. Faktisk budgetteres der med et fald i det samlede produktsalg på ca. 30 mio. FRF inden år 2000 (svarende til 5 % af tallet for 1997). Denne forventning må anses for at være realistisk, hvis forholdet mellem omsætningen og den samlede beskæftigelse svarer til normalniveauet for branchen. SFP's omsætning pr. ansat, midlertidigt personale medtaget, forventes øget til 731 000 FRF i år 2000. Tallet for et andet selskab, der leverer lignende integrerede tjenesteydelser, nemlig NOB (et nederlandsk selskab, som er kendt for sin effektive drift), ligger på samme niveau, nemlig ca. 740 000 FRF. Sammenlignes udelukkende tallene for videoaktiviteterne, forventer SFP en omsætning pr. ansat på ca. 1 mio. FRF, hvilket svarer til niveauet for konkurrenterne (VCF).

Denne forbedring i forholdet mellem omsætningen og den samlede beskæftigelse, således at det når op på konkurrenternes niveau, skal først og fremmest opnås gennem interne tiltag i virksomheden og hviler ikke på en eventuel forhøjelse af priserne for tjenesteydelser, hvilket ville være vanskeligt at gennemføre. Den nuværende plan svarer til den plan, der blev udarbejdet af de private overtagelsesvirksomheder, som er anerkendte specialister inden for radio- og tv-sektoren, og som forventede at kunne genoprette virksomhedens levedygtighed med samme støttebeløb, hvilket på afgørende vis understøtter vurderingen af, at den nuværende plan faktisk er i stand til at genoprette levedygtigheden.

Støttebeløbet på 2 500 mio. FRF skal gøre det muligt at gennemføre nedbringelsen af omkostningerne og forbedre omsætningsbeløbets kvalitet gennem en forøgelse af produktiviteten. Støtten omfatter ud over den industrielle del også en finansiel del, hvis formål er at rekapitalisere virksomheden, som er hårdt belastet af de tidligere års resultater.

Den pågældende støtte svarer til virksomhedens minimale behov for at kunne gennemføre gældsomlægningen og omstruktureringen af aktiviteterne (navnlig personalenedskæringerne) og bidrager således til den forbedring af SFP's resultater, der er nødvendig for at genoprette selskabets levedygtighed. Uden gældsomlægningen vil SFP have en meget negativ egenkapital, hvilket uden yderligere støtteforanstaltninger fra statens side ville føre til virksomhedens konkurs, og dermed forhindre omstruktureringsplanens gennemførelse.

På baggrund af ovenstående mener Kommissionen, at støtteforanstaltningen udgør en helhed, bestående af såvel likviditetstilførsel som afvikling af tidligere gæld. Disse to sider af støtteforanstaltningen er så meget uadskillelige, som den ene ikke har nogen mening uden den anden, og da virksomhedens levedygtighed ikke vil kunne genoprettes uden begge elementer. Berettigelsen af en sådan samlet vurdering af de forskellige støtteelementer er bekræftet af De Europæiske Fællesskabers Domstol i dens dom af 14. november 1984 i sag 323/82, Intermius mod Kommissionen ([1]).

6.2. **Begrænsede konkurrencefordrejninger**

SFP's omsætning er faldet væsentligt gennem de seneste år, da virksomheden ikke har været i stand til at producere til konkurrencedygtige priser. Det lave omsætningsniveau bekræftes i omstruktureringsplanen. Denne omstændighed samt markedets vækst har bevirket, at SFP reelt har tabt markedsandele. Dette opvejer i væsentligt omfang støtten. Omstruktureringsplanen indebærer en kapacitetsnedskæring, som ligeledes er en betydelig modydelse for støtten. Ifølge planen skal kostprisen for SFP's tjenesteydelser kunne dække alle udgifter, hvorfor SFP ikke fremover vil kunne unddrage sig de markedsvilkår, som konkurrenterne er nødsaget til at arbejde under.

Endelig er det Kommissionens opfattelse, at SFP's vanskeligheder skyldes SFP's særlige kommercielle placering på markedet. SFP udgjorde en integrerende del af den offentlige radio- og tv-sektor. Virksomheden har fra den tid arvet en tung økonomisk struktur, som ikke gør det lettere for den at blive konkurrencedygtig, ligesom virksomheden tidligere havde en privilegeret adgang til offentlige midler. Sådanne forhold med udelukkende offentlige tjenesteydere, der kun leverer deres tjenesteydelser til de offentlige kanaler uden at konkurrere på markedet, findes fortsat i de fleste medlemsstater og gælder endog fortsat for andre franske tjenesteydere end SFP. SFP's omstrukturering må derfor anses for at være nødvendig for at genoprette virksomhedens levedygtighed, men omstruktureringen er samtidig en kompleks proces, som ikke kan undgå i en periode at medføre en vis grad af konkurrencefordrejning.

6.3. **Begrænsning af støtten**

Støtten skal anvendes til at nå punktuelle mål i snæver tilknytning til de finansielle behov, samme mål giver anledning til. Støtten kan derfor ikke anses for overdreven. Dette bekræftes ligeledes af den omstændighed, at det forventede resultat blot består i opnåelse af finansiel balance. Resultatforbedringen i sig selv vil således ikke være tilstrækkelig til at give anledning til varige konkurrencefordrejninger. Set på denne baggrund er støtten derfor ikke i strid med den fælles interesse.

Det er ikke muligt at mindske støtten på 2 500 mio. FRF, da den direkte konsekvens heraf ville være en forværring af de forventede resultater, hvilket ville hindre SFP i at nå det tilsigtede mål, nemlig virksomhedens levedygtighed.

6.4. **Gennemførelse af planen og betingelser**

Uanset nødvendigheden af at gennemføre samtlige omstruktureringsplanens foranstaltninger bør det tages i betragtning, at planens centrale punkt ifølge de franske myndigheder er nedskæringen af lønudgifterne. Efter Kommissionens opfattelse bekræftes denne vurdering af de tidligere erfaringer, som viser, at det er vanskelighederne med at bringe lønudgifterne i niveau med aktiviteterne, der tydeligvis har været den væsentligste årsag til virksomhedens stadige problemer. Kommissionen mener derfor, at der bør gives særlige garantier. For at sikre at omstruktureringsplanen lykkes denne gang, er det vigtigt, at Frankrig først udbetaler støtten, når samtlige planens elementer, herunder nedskæringen af lønudgifterne, ligger fast.

Udbetalingen af støtten bør følge planens nærmere bestemmelser, således at støtten først kommer til udbetaling, når SFP reelt afholder de pågældende udgifter.

Selv om støtten i denne beslutning ikke vurderes til at være overdreven høj set i forhold til de forskellige forhold, der må indgå i betragtningerne ved vurderingen af omstruktureringsstøtte, kan Kommissionen dog ikke se bort fra, at det samme selskab siden 1986 har modtaget forskellige former for støtte, som samlet udgør meget betydelige beløb, og hvoraf to udbetalinger blev godkendt som omstruktureringsstøtte. Det bør være en betingelse, at den støtte, der er genstand for nærværende beslutning, er den sidste støtte, som kan udbetales til SFP eller virksomhedens aktiviteter, medmindre der indtræffer usædvanlige nu uforudsigelige begivenheder, som ikke skyldes virksomheden selv (dette princip har for nyligt været bragt i anvendelse ved Kommissionens betingede godkendelse af 1. oktober 1997 i sagen Thomson S.A.-Thomson multimedia ([2])).

Frankrig skal afholde sig fra direkte eller indirekte gennem de offentlige tv-kanaler at begunstige SFP yderligere, navnlig ved at forpligte de pågældende tv-kanaler til at afgive deres bestillinger til SFP.

6.5. **Detaljeret rapportering**

I overensstemmelse med Kommissionens faste praksis med hensyn til omstruktureringsplaner, og navnlig i betragtning af støttebeløbet og betydningen af en korrekt gennemførelse af planen, bør gennemførelsen følges af Kommissionen gennem halvårlige rapporter, som de franske myndigheder tilsender den.

([1]) Sml. 1984, s. 3809, præmis 39.

([2]) EFT L 67 af 7. 3. 1998, s. 31.

7. **KONKLUSION**

Den støtte, der indgår i omstruktureringsplanen for SFP af 24. november 1997 i form af et beløb på 1 200 mio. FRF til industriel omstrukturering og et beløb på 1 300 mio. FRF til gældsomlægning, udgør støtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

Støtten kan vurderes som forenelig med fællesmarkedet i henhold til bestemmelserne i EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), såfremt Frankrig opfylder de betingelser, der er fastsat i nærværende beslutning —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Frankrigs støtte ifølge omstruktureringsplanen for Société française de production af 24. november 1997 i form af et beløb på 1 200 mio. FRF (182 mio. ECU) til industriel omstrukturering og et beløb på 1 300 mio. FRF (197 mio. ECU) til gældsomlægning er forenelig med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), under forudsætning af, at Frankrig opfylder de betingelser, der er opstillet i artikel 2.

Artikel 2

1. Frankrig skal over for Kommissionen forud for enhver udbetaling af støtten godtgøre, at omstruktureringsplanen, herunder personalenedskæringerne og tidsplanen herfor, ligger fast.

2. Støtten må kun udbetales, efterhånden som planen gennemføres.

3. Den her omhandlede støtte udgør den sidste mulige støtte til SFP; der vil i fremtiden ikke kunne ydes nogen form for yderligere støtte, medmindre der indtræffer usædvanlige nu uforudsigelige begivenheder, som ikke skyldes virksomheden selv.

4. Frankrig forelægger hver sjette måned, regnet fra den 1. januar 1998 og indtil udgangen af år 2000, Kommissionen en detaljeret rapport om planens gennemførelse.

5. Frankrig må hverken direkte eller indirekte gennem de offentlige tv-kanaler begunstige SFP yderligere, navnlig ved at forpligte disse kanaler til at afgive bestillinger til SFP.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. januar 1998.

På Kommissionens vegne
Karel VAN MIERT
Medlem af Kommissionen